

DE WILDPOELIER

In de boerderij die bij de percelen hoort, staan schalen voor broodjes, droge worst, kaas en gerookte ganzenborst klaar. De jagers en drijvers wrijven zich warm en schenken thee uit thermoskannen. “Straks leggen we de hazen in een tableau, zoals dat in jagerstermen heet. Die verdelen we dan onder elkaar. Wat overblijft gaat naar een wildpoelier”, legt Odette uit, terwijl ze zorgvuldig haar geweer opbergt. Iedereen krijgt een glaasje Jägermeister. Een van de jagers verheugt zich al op het warme bad dat hij vanavond gaat nemen. Odette moet daar nog even op wachten. Ze gaat eerst, rozig van de kou, een dutje doen en dan de nachtdienst in. En morgen staat natuurlijk haas op het menu.

TEGEN DE JACHT

Marianne Thieme van De Partij voor de Dieren: “Wij vinden dat in het wild levende dieren zoveel mogelijk met rust moeten worden gelaten. Het doden van dieren in het wild is alleen acceptabel wanneer er dringende redenen voor zijn, bijvoorbeeld omdat het dier lijdt of omdat het dier gevaarlijk of voor de volksgezondheid bedreigend is en doden de enige effectieve weg is. De uitvoering moet in handen komen van professionals in dienst van de overheid, en niet langer van jagers. We willen dat het doden van in het wild levende dieren door hobbyisten verboden wordt. Tot nu toe wordt in Nederland voor het plezier gejaagd op wilde dieren, vaak onder het mom van populatiebeheer. Dat vinden wij ontoelaatbaar.”

‘ALLES BIJ ELKAAR BEN JE ZO EEN PAAR DUIZEND EURO VERDER. TOCH IS JAGEN GEEN ELITESPORT’